

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

VII. Dominus noster plenè pro peccatis generis humani satisfecit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

hominis non venisset. Et: Nulla causa fuit veniendi Christo Domino, nisi peccatores saluos facere. Hæc sententia multò magis diuinam bonitatem & charitatē nobis commendat, quàm si dicatur fuisse venturum Christum, ob vniuersi perfectionē, vel alias ob causas. Plus etiam aliquid videtur Deus propter nos fecisse si ad remedium peccati ita filium suum misit in mundum, ve nisi ob eam causam missurus alias non fuisset. Grauitas tandem & prauitas peccati mortalis sic quoque amplius clarescit.

CAPVT VII.

Dominus noster plenè pro peccatis generis humani satisfecit.

Actio.

AC
qu
dignit
parte
ex ch
tum e
ferent
tum c
cui ea
cet ex
rò ho
piauit
mit,
quo
Pater
offen
que e
stitia
tion
adm
tisa
sa ho
teræ
lutè

Actiones enim eius & obsequia Deo exhibita, infinitam dignitatem habuerunt, tum ex parte obiecti, cum sint exhibita ex charitate summa in Deum; tum ex parte quoque personae offerentis, cum haec fuerit infinita; tum denique ex parte personae, cui ea officia sunt exhibita, scilicet ex parte Dei infiniti. Ita porro hominis peccatum iuste expiavit, aequalique pretio redemit, ut ex hypothese saltem, vel quo ad specificationem actus, Pater aeternus fuerit obligatus, offensam hominis remittere, atque eatenus exercere actum iustitiae (posito quod compensationem aliquam & satisfactionem admittere vellet) acceptando satisfactionem Christi pro offensa hominum. Id ostendunt S. litterae; in quibusdam enim absolute dicitur genus humanum per

T 7 Chri-

- Christum Dominum fuisse emptum & redemptum; ea autē vis emptionis & redemptionis est, ut scilicet fiat per aliquid æquiualens. Dicant, ait Dauid, qui redempti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici. Et Paulus: iustificati gratis, per gratiam ipsius, per redemptionē quæ est in Christo IESU.
- Pf.* 106. 2. Et alibi: Pretio empti estis. Et: *Quæ*
- Rom.* 3. 24. empti sunt de terra. In alijs scripturis dicitur id cum emphasi & exaggeratione quadam. Vt: *Co-*
- Pf.* 129. 7. piofa apud eum redemptio. Quò & alluditur apud sapientem, cum increata sapientia dicitur infinitus esse thesaurum hominum. Item:
- Sap.* 7. 14. *Rom.* 9. 15. Non sicut dilectum, ita & donum. Et: Vbi abundauit delictum superabundauit & gratia. Item: Non corruptilibus auro vel argento redempti estis &c. Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi

fi &c. Et: Delens chyrographum, Colof. 2. 14.
 quod erat contrarium, & ipsum tulit
 de medio, affigens illud crucis sicut so-
 let fieri, quando debitum penitus est
 solutum. In plerisque præterea
 diuinæ scripturæ locis significa-
 tur redemptionem hanc a Chri-
 sto planè peractam, secundùm
 formam iustissimi iudicij. Vt:
Nunc est iudicium mundi, nunc *Io. 12. 31.*
princeps huius mundi eijcietur foras. Ps. 34. 2.
Et Dauid: Exurget & intende iu- *97. 2.*
dicio meo. Et: Reuelauit iustitiam
suam. In quam sententiam Apo-
stolus de Christo etiam scrip-
sit: Quem proposuit propitiationem *Rom. 3. 25.*
per fidem, in sanguine ipsius, ad osten-
tionem iustitiæ suæ, in remissionem
precedentium delictorum. Sed v-
trum Pater æternus ad idè quo-
que obligatus fuerit, quo ad
exercitium actus, ita vt absque
deformitate rationis non po-
tuerit recusare satisfactionem,
 con-

controuersum est, mihi vero si-
milis videtur debuisse Patrem
æternum rationi conformiter,
quo ad exercitium actus accep-
tare compensationem & satis-
factionem à Christo oblatam;
Contra rationem enim est repu-
diare satisfactionem, quæ re ipsa
spectatis circūstantijs quasi hoc
modo offertur. Ego N. cum De-
us, tam simul homo, ac proinde
quasi membrum quodammodo
partis reæ, constitutæ in misera-
bilissimo statu per voluntatem
humanam, offero tibi parti læsæ,
pro offensa tibi facta, pretium
æquale, & superabundans quo-
que vt exerceas actum remissi-
onis iniuriæ, cōuenientissimum
ad finē creationis partis reæ tibi
propositum. Atqui quo ad cir-
cumstantias has omnes re ipsa
ita obtulit Christus, sic igitur
obligatus fuit Pater æternus ac-
cepta-

ceptare, vt contra rationem e-
gisset si repudiasset. Occurri hinc
forte posset, absurdum videri
Deum, qui liber est ad extra, vlla
re creata, & quæ extra ipsum ef-
set, obligari simpliciter ad hoc,
vel illud agendum, ita vt absque
deformitate rationis id non pos-
sit intermittere; quacunq; enim
re posita, videtur Deus adhuc
debere manere indifferens ad a-
gendum & non agendum; non
maneret autem, si absque defor-
mitate rationis aliquem actum
non posset omittere; cum enim
talem deformitatem non possit
admittere, simpliciter in tali ca-
su determinatus est ad actum ta-
lem: Actiones autem Christi sunt
res quædam creatæ, quamuis sint
suppositi diuini; itaq; non vide-
tur ijs posse obligari Deus ad ex-
ercitium eius actus, de quo est
sermo. Sed id sic videtur posse
solui,

solui, non esse scilicet inconueniens vt Deus, qui absolutè loquendo ad extra liber est, ex hypothesi obligetur, & determinetur ad certum actum; sic enim absolutè loquendo liber est in tali actu; sicut enim absolutè loquendo liberè posuit rem, ex cuius hypothesi obligatur ad actum; ita absolutè liber est & indifferens ad actum. Exempli gratia in proposito: Liberum fuit absolutè Deo vt Verbum caro fieret, adeoq; reliqua omnia, quæ ad id necessaria sunt, hoc tamen posito, & quod Verbum caro offerret illi passionem suam pro peccatis hominum, non est absurdum illum ita determinatum fuisse ad acceptandum, pacto aut promissione intercedente, vt absq; deformitate rationis non posset eam acceptationem prætermittere. Ex dictis apparet iterum, quàm difficile

ficile f
talis
catum
iustè a
de cœ
no fat
onem
verò a
debea
mino e
troitu
pro di
breui
sint M
mus cor
D. Au
stus) J

Christu
sione,

ficile fit remedium peccati mortalis, quamq; graue ipsum peccatum mortale, utpote pro quo iustè abolēdo debuerit Christus de cœlo venire, Patriq; suo æterno satisfactionem compensationemq; infinitā offerre. Quam verò animi gratitudinem homo debeat *Deo saluos faciendi, & Domino exitus mortis* (ut Diaboli introitus est mortis) quis nō dico pro dignitate explicare, sed vel breui oratione perstringere possit? *Misericordie Domini quod non sumus consumpti. Quis saluus esset, ait D. Augustinus, nisi ipse (Christus) sanaret?*

ps. 67. 21.

CAPVT VIII.

Christus omni omnino actione, & passione, quam in vita suscepit hominem à peccato liberare debuit.

Id